

[Arbejdsministeren]

ger i områder med svag beskæftigelse, men disse problemer løser man altså ikke ved at gennemføre det foreliggende lovforslag. Genplacering og gerne en hurtig genplacering i et andet job kan jo kun ske ved, at der findes et tilstrækkeligt antal arbejdspladser, og en af forudsætningerne herfor er, at der gives erhvervslivet rimelige betingelser at arbejde under.

Jeg er i og for sig ikke i tvivl om forslagsstillerens gode hensigter, men jeg vil godt advare imod at gå den vej, som lovforslaget anviser, og det er faktisk ikke mindst af hensyn til lønmodtagerne, hvis levevilkår hænger meget nøje sammen med erhvervslivets trivsel og dermed muligheden for at opnå nogle af de job, som bliver skabt.

Jeg vil gerne pege på, at når man tager forslaget om at udvide fratrædelsesfristen, således at fristen bliver på 8 uger mod den i dag gældende frist på 30 dage, dertil lægger de 4 uger, der skal gå til forhandling, før den foreslåede 8-ugersfrist kan begynde at løbe, når man altså frem til, at afskedigelserne tidligst kan ske efter forløbet af i alt 12 uger eller 84 dage.

Jeg tror, at man i det virkelige liv sagtens kan forestille sig, at virksomhederne vil være endog særdeles tilbageholdende med at udvide deres aktiviteter, hvis disse regler bliver indført. Jeg tænker specielt på, om de små og mellemstore virksomheder, som er på vej ud på eksportmarkederne, eller som måske står over for at få deres første større eksportordre, men som ikke aner noget som helst om, om de er i stand til at få en tilsvarende ordre det næste halve år og det næste år osv., vil turde binde an med at ansætte nye medarbejdere for at levere det, de skal levere, hvis de risikerer ikke alene at tabe fortjeningen, fordi der er varslingsregler, men også får et egentligt tab på at udvide. Jeg tror altså, der er en alt for stor risiko for, at små og mellemstore virksomheder, som er på vej ud i nye ting i kraft af nye tilbud, i virkeligheden mister lysten. De tør ikke tage chancen, fordi de er bange for, at de efterfølgende mister pengene igen, fordi de ikke fik et gentaget salg, og det har man sjældent sikkerhed for. Det er jo ikke sådan, at virksomhederne kan planlægge efter at øge omsætningen år for år for år. Virksomheder, der satser, gør det ofte uden sikkerhed for, hvad der vil ske i det efterfølgende år. Jeg tror, at der er en alvorlig risiko for, at mange danske virksomheder, specielt de små og mellemstore, lader være med at satse.

En forbedring af trygheden anerkender jeg. Men er det en forbedret tryghed for alle de arbejdsløse, at de ikke kan komme i beskæftigelse, fordi dette lovforslag forhindrer danske virksomheder i at satse? Det synes jeg at forslagsstillerne skal spørge sig selv om.

Også på anden vis tror jeg, at forslaget vil virke modsat sin hensigt. En generel udvidelse af fratrædelsesperioden, som man taler om, vil meget vel kunne medføre, at virksomhederne bliver mere opmærksom på at indgå arbejdsaftaler. Det er jo lovligt at gøre det. Det kan være arbejdsaftaler, der som hovedregel ikke vil være omfattet af varslingsbestemmelserne, det vil sige, at lønmodtagerne og deres organisationer sandsynligvis vil indrette sig på at udvide antallet af løsarbejdere. Det er vel næppe det, der er meningen med forslaget, men det kan meget vel blive konsekvensen af det.

Jeg synes også, det er meget betænkeligt, at man udvider den kreds af virksomheder, der er omfattet af lovgivningen. Der er nogle varierede regler i dag om størrelse. I virkeligheden er det, man foreslår, at virksomheder med ned til 10 ansatte kan blive omfattet af reglerne. Det er altså de små og mellemstore virksomheder, man her tager fat på. Hvor har man dokumentation for, at det er dér, der har været problemer? Det giver da i hvert fald ikke for de små og mellemstore virksomheder problemer i forhold til varslingsreglernes formål og i forhold til arbejdsformidlingssystemet. Hvis vi taler om 10 eller 15 medarbejdere, kan arbejdsformidlingssystemet typisk løse opgaven. Det er jo ikke dér, der er problemer. Problemerne er der, når det drejer sig om de meget store afskedigelser i de meget store virksomheder.

Dette forslag vil være kvælende for initiativet i de små og mellemstore virksomheder. Det vil være en dyne over dem. Det er jo ikke de toner, man plejer at høre fra Socialdemokratiet, når vi diskuterer andre lovforslag. Man går faktisk på straffetogt efter de små virksomheder. Man plejer at tale pænt og ordentligt om dem.

Der er også noget mærkeligt barokt i den varslingsprocedure, der nævnes i forslaget, hvor man skal betale en godtgørelse svarende til 4 måneders løn, hvis proceduren ikke bliver overholdt. Det vil altså sige, at de ledige, der bliver ledige baseret på et rimeligt varsel, og hvor reglerne er holdt, skal behandles dårligere end de ledige, der er ansat i virksomheder, hvor reglerne ikke bliver helt overholdt.